

Державне регулювання процесів економічного і соціального розвитку

9. Шевченко О. О. Розвиток державної політики продовольчого забезпечення : автореф. дис. / О. О. Шевченко. – 2009. – 42 с.

10. Шкаберін В. М. Державне регулювання забезпечення продовольчої безпеки в Україні : автореф. дис. / В. М. Шкаберін. – 2006. – 20 с.

Alekseeva Y. V. Measures of state regulation of food security.

The article deals with the problem of food security of the state and their solutions. There were identified the problem areas for the use of mechanisms of public administration and were made the conclusions about the main measures of state regulation in the field of food security.

Key words: food security, agriculture, economy, government regulation, reform.

Надійшла до редколегії 27.03.2015 р.

УДК 329.78

В. С. Баглик,

здобувач науково-дослідної лабораторії управління у сфері цивільного захисту Національного університету цивільного захисту України, м. Харків

НАПРЯМИ ЗАЛУЧЕННЯ МОЛОДІЖНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Проаналізовано основні напрями та державні заходи щодо активного залучення молодіжних організацій та об'єднань до реалізації сучасної державної молодіжної політики. Розглянуто основні теорії сучасних науковців щодо соціалізації молоді через її активну участь у діяльності молодіжних і дитячих громадських об'єднань, у молодіжних парламентах, урядах, інших консультативно-дорадчих структурах, створених при органах законодавчої та виконавчої влади різного рівня, органах студентського самоврядування

Ключові слова: соціалізація, державна молодіжна політика, молодіжні й дитячі громадські об'єднання.

За своїм становищем у суспільстві молодь виконує особливі інтегративні функції, зв'язуючи та розвиваючи досвід попередніх поколінь і стаючи через це на певних етапах розвитку суспільства головним його суб'єктом і рушійною силою. Через свій статус, що історично склався, молодь завжди, в усіх суспільствах і в усі часи виступала одночасно і як об'єкт державної політики, і як її суб'єкт. У цьому сенсі молодіжний вік сьогодні справедливо розглядати як поняття не стільки демографічне, скільки соціальне і політичне.

Вплинути на формування активної життєвої та громадської політики молоді в межах державної молодіжної політики можна шляхом активнішого об'єднання молоді в органи самоврядування, асоціації, молодіжні парламенти та інші громадські організації.

Проблеми молоді та вдосконалення механізмів реалізації молодіжної політики завжди були предметом особливої уваги науковців. Цим питанням присвятили свої праці Г. Лукс [3], В. Орлов [4], В. Скуратівський [5], О. Хуснутдінов [7] та ін. Критичний аналіз наукової літератури, присвяченої проблемам формування ефективної стратегії молодіжної політики, свідчить про таке: незважаючи на те, що сукупність знань, нагромаджених із цієї проблематики, достатньо велика, постановка питання про деякі аспекти стратегічного розвитку молоді як окремої соціальної групи в державотворчому процесі є актуальним дослідницьким напрямом.

Метою підготовки цієї публікації послужив аналіз механізмів і державних заходів щодо залучення молодіжних організацій та об'єднань до реалізації сучасної молодіжної політики.

Сьогодні пріоритетним напрямом державної молодіжної політики на всіх рівнях є розвиток соціальної активності, громадської самосвідомості молоді через її участь у діяльності молодіжних і дитячих громадських об'єднаннях, молодіжних парламентах, урядах, інших консультативно-дорадчих структурах, створених при органах законодавчої та виконавчої влади різного рівня, органах студентського самоврядування. Нормативно-правову основу взаємодії держави і суспільних об'єднань на державному рівні складає ціла низка законодавчих актів.

Основи діяльності молодіжних і дитячих громадських об'єднань визначені Конституцією України, Законом України “Про освіту”, Цивільним кодексом України [5, с. 47].

Що стосується нормативно-правової основи взаємодії держави і громадських об'єднань, то її, з одного боку, складають закони, програми, підзаконні акти, що стосуються регіональної молодіжної політики в цілому, а з іншого – закони, програми, підзаконні акти, що стосуються безпосередньо державної підтримки регіональних громадських об'єднань.

Необхідно відзначити, що за період з 1990 по 2005 рр. громадський молодіжний рух в Україні зазнав серйозних змін. Протягом 1990-х рр. спостерігалось активне зростання дитячих і молодіжних формальних організацій: “Вони не стали масовими, але їх різноманітність і активніша підтримка з боку держави створили передумови для їх подальшого зростання” [3, с. 78].

Серед інших характеристик еволюції громадського руху дослідники відзначають його демонополізацію на початку 1990-х рр. та стабілізацію – у другій половині дев'яностих. “Припинили свою діяльність малі неієздатні організації і поступово розвиваються більш стійкі. Підсумком розвитку громадського сектора стало оформлення стабільної системи функціонування громадських організацій” [Там само].

Пік формування нових українських молодіжних і дитячих громадських об'єднань припадає на 1991 і 1992 рр. (за ці роки створено понад 10 нових об'єднань); зростання кількості організацій в наступні роки було незначним. За даними мережі Інтернет, сьогодні в Україні функціонує більше 300 молодіжних і дитячих громадських об'єднань.

Молодіжний рух в Україні – реальна соціальна і політична сила. За останні 15 років громадські організації змогли констатувати і навіть довести свою роль у реалізації державної молодіжної політики.

Діяльність більше 50 % громадських об'єднань можна оцінювати як різнопланову. Ці організації ведуть роботу за різними напрямками і об'єднують представників різних соціальних груп підлітків і молоді. Діяльність більшості організацій спрямовано на вирішення конкретних проблем суспільства, дітей і молоді. Багато хто з них реалізує програми зі створення соціальних молодіжних служб, бірж праці, розвитку дитячого і молодіжного підприємництва, спорту, виявлення й підтримки молодих талантів, національно-культурного відродження, літнього відпочинку, вирішення житлових проблем та ін.

Аналіз статутних документів 127 об'єднань, що проводився соціологами, свідчить про їхні соціальні функції, що помітно посилилися: організації беруть на себе “захист прав і інтересів своїх членів”, “турботу”, “створення умов для підтримки соціальних ініціатив”, “забезпечення розвитку лідерського і творчого потенціалу особи”.

Державне регулювання процесів економічного і соціального розвитку

Кожна десята організація найважливішою метою вважає формування національної самосвідомості своїх членів. Багато молодіжних і дитячих союзів орієнтовані на використання можливостей своїх організацій як інституту соціалізації. Визначається стала тенденція об'єднання регіональних і місцевих громадських організацій у межах регіональних і міжрегіональних союзів, асоціацій, круглих столів. Тенденції до консолідації свідчать про досить високий рівень розвитку самих громадських організацій, про усвідомлення важливості консолідації зусиль, розумну інтеграцію в цілях захисту інтересів молодих громадян [4, с. 75].

Серед характерних ознак сучасного етапу розвитку молодіжного і дитячого громадського руху є добровільність вступу в організацію. Але особливою стороною процесу є те, що "свобода вибору молодою людиною своєї організації на цьому етапі проявляється для більшості молоді як свобода не вибирати жодної з них, що істотно затрудняє діалог державних і громадських структур з підростаючим поколінням". Лише небагато з молодіжних об'єднань передбачають масове членство в них молодих людей. Характерно, що з молодіжних і дитячих об'єднань тільки 30 є організаціями, що передбачають фіксоване членство, 27 – асоціації об'єднань, рухи, союзи організації, що не передбачають фіксованого членства.

Дані про чисельність членів організацій нерідко перебільшуються. За експертними оцінками, зареєстрованими органами юстиції суспільними об'єднаннями охоплено 2–4 % молодих людей, найслабше об'єднувальні процеси відзначено в малих містах і сільській місцевості. Разом з організованим державним молодіжним і дитячим рухом активно проявляють себе спонтанні, неорганізовані форми об'єднання. Молодь проявляє досить велику увагу до їхньої появи і дії. Це пов'язано з тим, що вони втілюють у собі елементи молодіжної субкультури, близькі до задоволення різноманітних потреб та інтересів хлопців і дівчат, різноманітні в організаційних структурах, не вимагають обов'язкової регулярної дії. У сучасний період нового становлення та переформування державної політики в інтересах дітей і молоді організаціям доводиться розробляти і проводити в життя нові програми підтримки й допомоги юним, які ще не зафіксовано на державному рівні. Як показало анкетування членів таких організацій, 51,4 % вважають, що вирішують проблеми, якими держава взагалі не займається, а 39,9 % відзначили, що їхня організація пропонує гуманніші та/або інноваційні підходи до вирішення злободенних проблем [7, с. 265].

Незважаючи на це особливістю сучасної ситуації в розвитку молодіжних об'єднань виступає тісний зв'язок сучасних організацій з державними структурами, що здійснюють державну молодіжну політику. 55,7 % опитаних керівників об'єднань повідомили, що їхня організація доповнює діяльність державних органів і служб з різних проблем, а 48,1 % організацій працюють у межах державної або муніципальної програми. Заслугує на увагу той факт, що незалежні суспільні об'єднання, у першу чергу, розраховують на державу.

У Концепції державної молодіжної політики основний акцент зроблено на участі молодих громадян у реалізації тих або інших проєктів, вирішенні їхніх власних проблем та підтримці молодіжних і дитячих ініціатив, ініціатив молодіжних і дитячих об'єднань. Уряд здійснює постійне інформування громадських об'єднань про плановані заходи, що реалізуються у сфері державної молодіжної політики. Це робиться через безпосереднє листування з громадськими об'єднаннями, що входять до державного реєстру, та через муніципальні органи у справах молоді. Пріоритетним для департаменту молодіжної політики Міністерства молоді та спорту України є формування банку даних про змістовний

бік діяльності суспільних об'єднань, передусім тих, що входять до державного реєстру дитячих і молодіжних громадських об'єднань, і оцінювання інтеграції громадських об'єднань як на загальнодержавному, так і на міжрегіональному рівні за різними напрямками, рівнями й підходами. На сьогодні необхідно конкретизувати основні напрями і механізми державної підтримки молодіжних і дитячих громадських об'єднань, а саме:

- формування положення про порядок надання державної підтримки проєктів (програм) молодіжних і дитячих громадських об'єднань;
- складання положення про порядок надання фінансової підтримки заходів з підтримки молодіжних і дитячих громадських об'єднань;
- розроблення Концепції розвитку громадських формувань молоді, що беруть участь у реалізації молодіжної політики;
- розроблення проєкту Закону про державно-громадські й суспільно-державні об'єднання;
- розроблення рекомендацій про розвиток законодавчої бази підтримки громадських формувань молоді, що беруть участь у реалізації молодіжної політики;
- активізація діяльності з розроблення програм, концепцій, спрямованих на розвиток громадських формувань молоді, створення ресурсних центрів підтримки;
- створення Координаційної ради з питань взаємодії з молодіжними і дитячими громадськими об'єднаннями при Міністерстві молоді та спорту України;
- продовження практики укладання угод про співпрацю Міністерства молоді та спорту України з громадськими об'єднаннями;
- координація участі громадських об'єднань у реалізації державних програм;
- розвиток системи опорних майданчиків з поширення досвіду роботи громадських об'єднань;
- координація проведення конкурсу проєктів (програм) молодіжних і дитячих громадських об'єднань.
- координація проведення заходів, спрямованих на підтримку молодіжних і дитячих громадських об'єднань;
- внесення поправок до Податкового кодексу України, що забезпечують податкові пільги для установ (організацій), що надають фінансову підтримку діяльності молодіжних і дитячих суспільних об'єднань. Розроблення механізму надання державного майна в користування молодіжним і дитячим громадським об'єднанням.

Порівняльний аналіз різних об'єднань молоді дозволяє дійти висновків про те, що саме соціально активна молодь більшою мірою сприймає нові ініціативи та здатна бути ініціатором у сфері розроблення й реалізації державної молодіжної політики.

Однак на території України діють численні молодежні й дитячі громадські організації та об'єднання різної спрямованості, але роль їх у процесах формування молодіжної політики ще надзвичайно мала, а участь у них молоді незначна, незважаючи на оптимістичні статистичні дані соціологів про кількісний склад молодіжних організацій. Залежно від того, яку роль у формуванні й реалізації молодіжної політики відіграють ті або інші її суб'єкти, у державному управлінні виділяють моделі молодіжної політики стосовно тих, що існують, і можливих умов розвитку українського суспільства. Перспективи розвитку сьогодишньої України потенційно містяться не лише в нині наявних загальних тенденціях у соціально-економічній та політичній сферах, але і в ціннісних орієнтаціях і свідомості молоді. Було б неправильним вважати, що молодь — це тільки майбутнє суспільства. Вона є його сьогоденням і має особливі функції, що не заміщаються та не реалізуються ніякою іншою соціально-демографічною групою.

Література:

1. Закон України “Про державну допомогу сім’ям з дітьми” // Закони України. Т. 4. – К. : Ін-т законодавства Верховної Ради України, 1996. – С. 247–266.
2. Закон України “Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні” від 19 жовт. 2006 р. // ВВР України. – 2006. – № 8. – С. 91.
3. Лукс Г. А. Социальное инновационное проектирование в региональной молодежной политике / Г. А. Лукс – Самара : Самар. ун-т, 2013. – 278 с.
4. Орлов В. В. Основні напрямки діяльності органів виконавчої влади як суб’єктів державного управління у сфері державної молодіжної політики в Україні / В. В. Орлов // Економіка та держава. – 2008. – № 3. – С. 75–77.
5. Скуратівський В. А. Соціальна політика : навч. посіб. / В. А. Скуратівський, О. М. Палій. – К. : Вид-во УАДУ, 2002. – 360 с.
6. Кто є хто в молодіжній політиці : довідник. – К., 2009. – Режим доступу : <http://www.whoiswho.org.ua>.
7. Хуснудінов О. Я. Громадський рух та його участь у становленні громадянського суспільства в Україні / О. Я. Хуснудінов // Вісн. УАДУ. – 2001. – № 3. – С. 264–271.

Bahlyk V. S. Areas of involvement of youth organizations into implementation of modern youth policy.

The article analyzes the main trends and state measures to actively involve youth organizations and associations to implementation of modern state youth policy. Considers the basic theory of modern scientists about youth socialization turns its active participation participate in the youth and children’s public associations, youth parliaments, governments and other consultative and counseling center structures created at the legislative executive authority at various levels, the student government.

Key words: socialization, state youth policy, youth and children’s public associations.

Надійшла до редколегії 31.03.2015 р.

УДК 354 : 342.31

Д. В. Зюзь,

слухач ХарРІ НАДУ, м. Харків

АБСОЛЮТНІ ГРОШІ В УМОВАХ УКРАЇНИ

Розкрито сутність абсолютних грошей, проаналізовано історичний досвід їхнього використання та розроблено заходи для побудови економічної системи України на засадах використання абсолютних грошей.

Ключові слова: центральний банк, лихварство, уявний капітал, реальний капітал, абсолютні гроші, вільні гроші.

Гроші хороший слуга, але поганий господар.
Френсіс Бекон

Наша держава налічує вже 23 роки незалежності. Здавалося б, за такий досить немалий період ми повинні були стати сильною і заможною країною. Тим паче, що початкові умови для стрімкого піднесення були. Адже після розпаду Радянського Союзу Україна мала доволі потужну інфраструктуру, посідала передове місце в Європі поряд з такими країнами, як Англія, Франція, за виробництвом продукції на душу населення, не мала внутрішнього й зовнішнього боргу. Існували сприятливі умови для подальшого становлення та розвитку індустріально-аграрної країни. Усі фахівці пророкували їй велике